

Gemeente Amsterdam
Dienst Maatschappelijke Ontwikkeling

Afdeling Kunst en Cultuur

Memo

Aan Hannah Belliot

Van Toni Niël
Doorkiesnummer 0205522308
E-mail t.njel@dmo.amsterdam.nl

· opie aan Thea van den Bergh

Datum 5 november 2003
Onderwerp D66-debat 11-11-03 20.00 IJsbreker

Hannah,

Mij is gevraagd om voor jou dit debat voor te bereiden. Ik zeg het er eerlijk bij: ik kan het haast niet opschrijven zonder écht kwaad te worden over de onbenulligheid van de discussievraag en de 'stellingen' naar aanleiding waarvan D66 dit debat meent te moeten voeren.

Advies: zorg ervoor dat je als eerste het woord krijgt en dat je meteen de vragen te lijf gaat.

Eerst de 'centrale vraag': *"..het beleid van de staatssecretaris dat er op gericht is om de kunstsector meer eigen verantwoordelijkheid te geven. Centrale vraag van de avond is of de Amsterdamse kunstwereld deze verantwoorde/iikheid aankan."*

Wat voor voorstelling heeft de vraagsteller in vredesnaam van de Amsterdamse kunstwereld? Die van een stel verwende kinderen, of van wereldvreemde bohémiens?

Weet vraagsteller - om maar eens met een voorbeeld te beginnen - iets van de plek waar dit debat wordt gehouden: de IJsbreker?

Dit is één van de héél bijzondere plekken waar de geschiedenis van de hedendaagse muziek is geschreven. Er waren maar een paar van zulke plaatsen op de wereld: het Tanglewood Music center (VS), het IRCAM in Parijs, het festival van Straatsburg, de Summer Courses van Darmstadt, de Musikhochschule in Keulen en vooral: de IJsbreker in Amsterdam.

Componisten vanuit de hele wereld lieten hier op deze plek hun werk in première gaan omdat er hiér publiek voor was, op een moment dat men er overal elders zijn schouders voor ophaalde.

Weet vraagsteller wel wat op dit moment de positie van Amsterdam op het gebied van muziek is? Of op het gebied van nieuwe media? Of fotografie? Of welke andere kunstdiscipline dan ook?

Amsterdam is (ondanks de onheilstijdingen die sommige mensen niet moe worden elkaar na te papegaaien) één van de culturele topsteden van Europa, direct volgend op Parijs en Londen, gelijklopend met Madrid, Berlijn, Barcelona en Milaan. Cultuur, economie en wetenschap te samen: vierde stad van

"d. 5
november
2003

"2 van 2

Europa (volgens een Datar-onderzoek onder 80 steden) als museumstad: zesde van Europa, op het gebied van podiumkunsten: achtste; beeldende kunst: tussen de 5e en de zevende plaats. Media: hé, bij de media zitten we niet in de top tien, werk aan de winkel! (bron: Grosveld 2002; The leading cities of the world)

En vraagsteller vraagt zich af of we de verantwoordelijkheid wel aan kunnen?!?!

En dan die stellingen... Even in omgekeerde volgorde:

"Amsterdam zal zich niet meer in de kunsten onderscheiden, noch in Nederland, noch in Europa"

Wat wordt hier bedoeld? Is deze vermeende ineenstorting het gevolg van een grotere verantwoordelijkheid van de kunstensector, zoals bedoeld in de uitgangsvraag? Of is dit zomaar wat gebeier van een cultuurpessimistische doodsklok?

Hoeveel andere steden in Europa hebben op dit moment zoveel cultuurinvesteringen op stapel staan? Zo'n kwart miljard, van Muziekgebouw tot Stedelijk Museum, van Rijksmuseum tot Stadsschouwburg, Van Openbare bibliotheek tot Hermitage, van Westergas tot Oostergas, van Filmmuseum tot Designmuseum.

"Er is geen ruimte voor vernieuwing"

Hoezo? Hoeveel andere steden kent u die 8,5 miljoen euro per jaar aan kunstprojecten en kunst opdrachten uitgeven? Waar de programmering van de podia overloopt van nieuwe producties, zoveel dat (op zo'n veertig podia) de voorstellingen vaak te kort moeten staan.

En dan tenslotte: *"Dit is een enorme stimulans voor de multi-culturele cultuur"*

Juist op dit punt ben ik er niet zo zeker van dat het zonder enige vorm van overheidsondersteuning wel zo goed zal gaan. Natuurlijk: het overgrote merendeel van de multi-culturele cultuur kan het heel goed zonder de overheid stellen. Natuurlijk is het goed om elke vorm van bureaucratische overbodigheid uit het repertoire te schrappen. Maar wàt het rijk ook doet, ik ben wél van plan om door te gaan met mijn programma van interculturaliteit. Dat niet zozeer om de gevestigde kunst van dienst te zijn, maar om iets dat heel sterk is in Amsterdam nog sterker te maken: het aandeelhouderschap van alle Amsterdammers; het besef dat iedereen erbij hoort..

Hoop dat je hier iets aan hebt. groet,